

Някой си калугер Иларио, като го видял да наближава мънастиря и го попитал какво дери там, поетът отговорил: *расем*¹⁾ и му ~~дъх~~ предал първата песен на "Божествена комедия"; хубава и затрогваща фантазия, но която, ~~изненади~~ по няколко причини, се смята твърде неправдоподобна от критиката. Между други²⁾ гите подробности има и тази, че Данте бил отправен ~~към~~ „ad partes ultramontane“.

т.е. към Франция, за Париж, точно там където, според Вилани и Бокачио, поетът бил отишел по онова време да учи теология и философия; но и това пътуване в Франция е една от най-оспорваните подробности от биографията на Данте. От една страна ~~имаме~~ токущо цитираните свидетелствования и ~~изненади~~ няколко безпогрешни споменувания за френски работи в Парижата; от друга страна пък съображението, че такова едно ~~изненади~~ пътешествие било дълго и свързано с много разноски, че Данте, като непримириим враг на Франция, не би желал да иска услуги от нея, ~~изненади~~ много познания би могъл да придобие без да става нужда да учи в Парижкия университет и най-сетне, че описанietо на местности не изисква винаги непосредствени впечатления от тях. Изобщо, при сегашното състояние на въпроса, трябва да се примириим да останем в неизвестност, защото ще бъде еднакво неблагоразумно да твърдим, или отричам; единствен положителен е факта, че животът на Данте, през тия години, е забулен в мрак, докато мисълта му зрее и поезията му се готови за върховни полети.